

potrdili, ga gre pri najdenem truplu res za njeno osebo, je bila policija overjena, da je na pravi poti. Tekom poizvedovanja se je rodil sum, da je najbrž pastorka morilka. Živela je s svojo mačevo v slabem razmerju in se je večkrat tudi dejansko lotila. Po dolgovoznem zasliševanju je Lojzka tudi priznala zločin. Izpovedala je, da je umorila mačevo skupno s svojim ljubčkom, nekim Potinom. Morilka je slikala vse podrobnosti Kajnovoga dejanja. Seve so zaprli njo in njenega ljubega.

Lepega dne se je prikazala v svojem prejšnjem stanovanju gospa Massart — utopljenka iz Seine. Nad vse je bila začudena, ko je zvedela, da bi naj bila ona pred tedni zadavljena, vržena v vodo, najdena in že davno pokopana. Gospa Massart je trdila koj po vrnitvi, da gre v tem slučaju gotovo za pomoto. Njej ni skrivil nikdo niti enega lasu, mudila se je celi čas izven mesta na deželi, kamor je bila povabljen od znancev ter sorodnikov. Kedo bi naj bila umorjena? Policija je stala pred največjo zagonetko. Živo gospo Massart so predstavili zaprti pastorki ter njenemu ljubimcu. Oba sta izjavila, da je predstavljena goljufica, ker prava gospa Massart je bila od njiju umorjena.

Prišli so še znanci umorjenke in tudi ti so trdili, da stoji pred njimi prava in resnična gospa Massart. Najbolj čudno na celi zadevi je še to, da se krijeta enakost med iz dežele vrnulo in truplom v reki tudi glede materinega znamenja na nogi.

Znameniti pravnik si belijo glavo z uganko. Vprašanje glede osebnosti umorjene je ravno tako nerešeno, kakor poprej, nerazumljivo je, zakaj se obremenjujeta oba mlada človeka z umorom gospe Massart, če ta živi in je popolnoma zdrava. Celi Pariz čaka z največjo napetostjo rešitve zadeve, ki spada med najbolj svojevrstne in naravnost nerazumljive.

*

DRUŠTVENE VESTI

Pojasnila o romanju v Marijino Celje. Na ponovna vprašanja o romanju v Marijino Celje, sporoča centralni odbor prosvetnih društev frančiškanske župnije v Mariboru, da se morajo prijave za romanje z natančnimi podatki o času in kraju rojstva, pristojnosti, poklicu in bivališču poslati do 1. junija omenjenemu odboru. Odhod iz Maribora v soboto 27. junija ob pol devetih predpoldne. Odbor preskrbi vse potrebno za vožnjo. Prenočišče in hrana prvovrstna v kotelih kakor lansko leto. Z vlakom se peljemo do Kapfenberga, nato z avtobusom. Izletniki pa se peljejo od Marijinega Celja z električno železnico do St. Pölten na Dunaj in čez Semering v Maribor. — Odbor.

Črešnjevci pri Slov. Bistrici. Tukajšnje Prosvetno društvo je priredilo dne 10. t. m. dobro uspešno prosvetno prireditev. Nastop pevskih zborov, kakor tudi nastop igralcev v igranih: »Tri sestre« in »Čašica kave«, je številno občinstvo izvrstno zabaval. Prijatelje, katerim je pri srcu vzgoja naše mladine, pa prosimo, kupite srečke, naša mladina vam bo iz srca hvaležna. Nadalje naznanjamo, da se žrebaje srečk ne vrši, kakor je bilo prvotno v načrtu, dne 7. junija, ampak se je isto za nekaj časa preložilo. Dan žrebanja se bo pravočasno objavil.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Kat. izobr. društvo priredi na binkoštno nedeljo in na ponedeljek ob pol štirih popoldne v Društvenem domu tridejansko tragedijo iz kmetskega življenja: »Pri Hrastovih«. Prisrčno vabimo vse farane in okoličane, da se zanimive igre udeležijo!

Središče ob Dravi. Na Binkošti, dne 24. maja ob 3. uri popoldne bo v Društvenem domu Finžgarjeva proslava. Na sporedu je igra omenjenega zaslužnega moža: »Naša kri,« govor g. prof. dr. Sušnika iz Maribora in primerna deklamacija. Vsi, ki cenite delo za naš narod tako zaslužnega pisatelja ste vabljeni, da se prireditve udeležite v največjem številu. Čas je jako ugoden tudi za okoličane. Pridite!

Girkovci. Kam bomo šli na binkoštni ponedeljek? Brezdvomno v Društveni dom, kjer

bodo vprizorili vrli igralci iz St. Janža na Dravskem polju krasno Finžgarjevo igro v treh dejanjih. »Razvalina življenja.« Pridite vsi domači, pa tudi sosedje. Ne bo nobenemu žal.

Slivnica pri Celju. Uljudno naznanjamo, da priredi Gospodarsko prosvetno društvo v Slivnici na binkoštni ponedeljek ob treh popoldne igro »Bele vrtnice« v štirih dejanjih pri gosp. Robertu Grasselli.

*

Prehrana v skrajni sili.

Izak Stringer, nadškof škofije Rupertove dežele, ki je bil izvoljen za verskega poglavarja anglikanske cerkve v Kanadi, je že dolgo časa obče znana osebnost pod imenom »škoč, ki je jedel svoje škornje.« Omenjeni cerkveni dostojanstvenik je potoval l. 1909 z enim spremljevalcem s pomočjo pasje vprege ter smučil po svoji neizmerno razsežni škofiji. Pot ga je peljala po zasneženih severni Kanadi, živela so mu pošla in ni veliko manjkalo, da ni umrl gladu. Škofov dnevnik nam naj pove, v kako opasnem položaju sta bila na zgoraj omenjenem potovanju on in njegov tovariš: »17. oktober: Prehodila sva 25 km, večerjala sva pražene kose mojih škornjev, ki so bili iz kože morskega psa. Neustrojeno usnje je, na tak način pripravljeno, dobro teknilo. Sva se pokrepčala. — 18. oktober: Celi dan sva bila na potu. Preživljala sva se z nadaljnimi kosi mojih škornjev, katere sva za večerjo kuhala ter pražila. Najprej je prišel na vrsto podplat. Nastavila sva zanjke, da bi ujela kunce. — 19. oktober: V zanjke nisva ničesar ulo vilo. Za zajutrek in opoldne sva jedla neustrojene podplate. Teknilo je dobro, a nikakor ni bilo dovolj. — 20. oktober: Za zajutrek sva uživala zgornje usnje škornjev, pa ni bilo tako okusno kakor podplati. — 21. oktober: Podplati in zgornje usnje. Juha iz špehovitih drobtin z eno žlico moke. To je bilo vse, kar sva še imela. Sva zelo utrujena. Najine roke so ranjene. Johnsonov prst sem moral obvezati.«

grmel s prižnice proti njemu in njegovi kompaniji. Bil je to fajmošter v Olimju. Baš Olimje je bilo radi steklarne tik pred farno cerkvijo in zaradi bližnjega rudokopa pri Devici Mariji na Pesku glavno torišče Guzajevoga kretanja. Župnik je znal najbrž za to tolovajsko postojanko, se jo je le upal bičati ter korobačiti v pridigah in krščanskih nauk. Guzajci so pozivali glavarja, naj nekoliko posveti temu farju, da bo držal jezik za zobmi, saj za odnesti itak nima nič iz tako revnega župnišča, kakor ga ima n. pr. Olimje. Guzaj je prisluhnil prošnjam in obljubil, da bo ob prvi priliki župnikov gost, mu bo on držal pridigo in krščanski nauk!

Župnišče v samotnem Olimju je v dvonadstropnem gradu, ki je bil do Jožefovih časov last hrvaških menihov pavlincev. Grad je pozidan v precej globoki grabi ob potoku Olimšica in je bil postavljen v četverokotu. Vsak ogel je bil utrjen s stolpom. Krog in krog je bil obdan od globokega jarka, preko katerega je bil na južni strani srednjeveški dvigalni most, o čemur pri-

čajo tamkajšnja glavna vrata z letnico 1550. Nekateri zgodovinarji trdijo, da je pozidala samotni grad krog leta 1015 sv. Hema. Prvič se imenuje leta 1404, nato v 16. in 17. stoletju. Posestniki gradu so bili prvotno grofi pilštajnski, za temi Tattenbachii in danes Attemsi. Grad je bil predan menihom leta 1663. Prvi redovniki so bili iz Hrvaške. Samostan je bil razpuščen leta 1782 ter bil leta 1788 še cel, visok dve nadstropji, 23 sob s proti zapadu veliko ter krasno cerkvijo. Danes stoji od nekdanjega četverokota le še polovica s cerkvijo, ker je zadnji del podren. Stanovanjskih sob je še danes več nego preveč. Župnišče je v drugem nadstropju, kjer je še znamenitost opatova soba v stolpu. V župnišču je prav udobno bivanje v poletnem času, v zimi je gorje, je malo solca in se debelo zidovje sploh ne da razgreti s kurjavo.

Kak vlom v olimski farovž v noči, ako so spodnja vrata zaklenjena, bi bil precej težaven, pot v drugo nadstropje pelje namreč po dolgih hodnikih.

Sprejem vajuca za sedlarsko obrt, hrana in stanovanje v hiši. Alojz Laznik, sedlar v Slov. Bistrici. 865

Kolarskega vajuca iščem že z nekaj znanostjo ima prednost. Naslov: Osterc Andr., kolar, Veržej, p. Križevci pri Ljutom. 866

Posestva, hiše, gostilne, trgovine prodaja ugodno: Posredovalnica Maribor, Sodna ulica 30. 867

Posestvo na prodaj tik banovinski cesti, čez 9 oralov, z živino vred in vse v dobrem stanju. Jožef Mulec, Korona, p. Sv. Barbara pri Mariboru. 858

Deklico vzamem, 11-14letno: poštar Murmayr, Ptuj, Levstikova. 846

Inseriraite!

Kmalu za tem sta slišala zablodena glas otrok in sta zagledala v oddaljenosti 1 km kočo. Bila sta rešena, vendar je zgubil škof Stringer od svoje lepe teže na potovanju 20 kg.

Ko je prišel škof Stringer pred okroglo 40 leti po končanih naukih na vseučilišču v Toronto v najbolj oddaljene pokrajine nepregledne Kanade, je našel tamošnje Eskime brez lastnega pismenega jezika in na najnižji stopnji civilizacije. Sestavil je za nje abecedo, je pričel s poukom in je prestavil evangelij v jezik Eskimov.

*

Trbonje. V nedeljo, dne 10. maja je imela pri nas Kmetiska zveza shod, na katerem sta govorila dva govornika. G. Geratič iz Maribora je govoril zelo zanimivo o vzrokih sedanje težke gospodarske krize, o namenu in pomenu stanovske organizacije in o prosvetnem delu. G. sreski kmetijski referent L. iz Prevalj, pa je govoril o kmetijstvu; povdarjal je umno živinorejo, prašičerejo, perutninarstvo itd. Njegovo predavanje je bilo zelo zanimivo, ker je vse, kar je povedal, bilo podprto ne le teoretično, ampak s praktičnimi zgledi in izkušnjami iz življenja. Oba govornika je občinstvo poslušalo z napeto pazljivostjo in bilo zelo hvaležno za njuna podučljiva izvajanja. Trbonjčani pa so s tem tudi pokazali, da niso zadnji in da se zanimajo za umno kmetijstvo in združeno delo. Naše želje so, da bi imeli večkrat slične shode, kot je bil zadnjič. Isti dan pa je imelo tudi domače Prosvetno društvo svoje ustanovni občni zbor. Za predsednika novoustanovljenega Prosvetnega društva je bil izvoljen domači župnik, kot podpredsednik pa g. Martin Kranjčič, šolski upravitelj v Trbonjah. Brazda je načeta. Na delo tedaj! — Občan.

Selnica ob Dravi. V nedeljo ponoči je umrl znani in ugledni Jernej Hlade, po domače Škof, veleposestnik na Slemenu. Pokojni je

bil blag mož, vzgleden gospodar, predvsem pa skrben mož in oče. Težko ga bo pogrešala njegova dobra mnogočlovečna družina in vsi njegovi prijatelji.

Razvanje pri Mariboru. Na izpraznjeno mesto v občinskem odboru je imenovan g. Rot Mirko ml. iz Zg. Razvanja. — Prvo nedeljo v juniju ob 8. uri zjutraj imajo Razvanjčani, bivši vojaki iz svetovne vojne, v podružnici sv. Mihaela skupno cerkveno opravilo s pridigo.

Sv. Peter pri Mariboru. Umrla sta v Metavi Kobola Janez in Ribič Jakob, oba enake starosti 74 let. Umrla sta bila vso svoje življenje viničarja, viničarja starega kova, marljiva in zvesta ter tudi uvaževana in spoštovana. Naj pri Bogu prejmeta plačilo! — Gospodarska kriza se občutno pozna tudi pri našem kmetu. Pridelki ne gredo v denar. Vinskih kupcev ni, čeravno imamo še polne kleti zlahtne vinske kapljice. Cene živini so pa tako nizke, da je joj, kar pa kmet rabi, pa ima vedno isto ceno, n. pr. železnina, manufaktura in druge kmetijske potrebščine. Pa ne bo nič boljše, dokler se kmetški stan ne bo složen združil v skupno in močno stanovsko organizacijo, v kateri bo imel tudi svoje moč in veljavo.

Sv. Andraž v Slov. gor. Tudi pri nas smrt žanje. V kratkem času smo imeli tri pogrebe. Nemila smrt trga iz naše srede nam najboljše može in žene. Najprej je umrla na srčni vodeniki vzgledna mati in čitateljica »Slov. Gospodarja« Zlenik Ana. V njeno hišo zahaja ta list že 15 let. Druga žena je bila Marija Kramberger, ki se je preselila iz te doline solz. Pokojna je bila od svojega 15. leta naprej v tretjem redu. Kot tretji je vzel slovo Franc Hojnik iz Andrejec. Po kratki bolezni (vnetju pluć) se je njegova duša preselila med nebeščane. — Preteklo soboto je hodil po Sl. goricah neki agent iz Ljubljane. Pot ga je pripeljala tudi k Sv. Andražu. Ogleдал si je našo krasno cerkvico, ki je bila ravno na 1. majniško nedeljo prav lepo okinčana. Lepo je bilo gledati, kako je omenjeni ljubljčan stopil in pokleknil pri obhajilni mizi. Se pozna, da tudi v beli Ljubljani prebiva verski duh. — V sredo, dne 6. t. m. ob 5. uri popoldne so se zbirali temni oblaki, ki so naznanili prihod hude nevihte. Grom je sledil gromu. Naposled se je vsula toča, ki je klestila kakih 10 minut. Toča je bila debela ka-

kor lešniki. Najbolj so prizadeti ti kraji: Hvaltinol, Rjavci, Vitomarci, Kobašak itd. Skodo je naredila po naših cvetočih sadovnjakih in vinogradih. Zopet hud udarec za kmeta, ki žalostno gleda v bodočnost.

Sv. Lovrenc v Slov. gor. Razmeroma v kratki dobi so se spet in sicer že 39krat letos žalostno oglasili naši farni zvonovi in naznanjali tužno vest, da je Terezija Janžekovič, stara 88 let, iz Gabernika mirno v Gospodu zaspala. Blagopokojna mati je bila skrbna gospodinja, do revežev darežljiva, vse težave pa je potrpežljivo prenašala. Blaga mati, veliko si trpela, tok življenja srečno dokončala, zdaj pa počivaj mirno do prihodnjega vstajenja! — Pogrebci so darovali 141 Din za novo bogoslovje v Mariboru.

Hajdina. Preminula je dobra gospa Pinčar Angela, roj. Kuhar, mama, žena in sestra. Bila si nam vzeta iz naročja v dobi maja, zapustila dva nepreskrbljena otroka, moža, sestri in brata. Težka je bila tvoja poslednja ura. Zadnja pot, katero smo ti posodili, nam je pričala, kako si bila priljubljena. Vsem, posebno pa duhovščini, pevcem za prekrasne žalostinke, iskrena hvala! Blaga rajna naj počiva v miru!

Borovci — Sv. Marko niže Ptuja. V gospodu sta zaspala Janez in Marija Majcen, oče in hčerka uglednega posestnika Jožefa Majcen. Na sedmini zbrani so se spomnili na novo bogoslovje in zanj darovali 116 Din. Darovalcem lepa hvala! Obitelji Majcen-ovi pa iskreno sožalje!

Veržej. Salezijanski zavod v Veržaju naznanja prijateljem D. Boskovič naprav in častilcem Marije Pomočnice, da se bo letos obhajal praznik Marije Pomočnice zadnjo nedeljo, t. j. dne 31. maja. V soboto popoldne se bode začelo spovedovanje že ob treh. Zvečer ob 7. bodo pete litanije Matere božje in blagoslov z Najsvetejšim zunaj pri kapelici Lurške Matere božje. — V nedeljo zjutraj ob 5. peti sv. maša in pridiga ter sv. ohajilo. Nato se vrstijo sv. maše do 10. v kapelici. Ob 10. bode pa pridiga in slovesna sv. maša na dvorišču. Popoldne ob 2. bo govor na dvorišču, nato pa običajna procesija s kipom Marije Pomočnice po trgu Veržaju. Vabimo vse Marijine častilce in častilke, zlasti pa Marijine družbe, ki naj pridejo po možnosti z zastavami ali vsaj s križi. — Prenočišče se lahko

Sveta mati Ana.

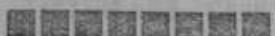
Molitvenik za
žene in matere.

Cene: 32, 33, 34, 35,
52 Din.

Razlika cene je v vezavah knjige. Cenejšje so za vsakdanjo obrabo, dražje pa za darove mladim ženam, in še zlasti nevestam, za katere je najdragocenejšje ravno še komaj dobro dovolji!

Za naročbe se priložna:

TISKARNA
SV. CIRILA, MARIBOR

Da bi si prihranil ponočno rogovilenje, je prišel roparski glavar v posete ob večni luči, ko je še bilo vse odprto. Na tedanjega g. župnika, ki je bil bolezensko debel, je naletel v najlepši prelatovi sobi. Ni maral začeti koj z nasilnostmi, hotel je gospoda speljati v zabavljanje čez Guzaja ter njegovo bando. Radi tega užitka je prosil za krstni izpisek. Gospod ga je najprej počul, da po kaj takega ne pride človek pozno na večer, ampak ob bolj svetli uri. Naj bo, mu bode dal, le naj mu sledi malo dalje naprej v pisarno. Šla sta eden za drugim. Pred pisarno je župnik postal in ko je zasukal ključ, se je ozrl v poznega obiskovalca, ki je stal čisto tik za njim. Ko je škrtnil ključ v ključavnici, se je stresel g. župnik po celem telesu. Ni odprl vrat, le kričnil je preplašeno: »Marija olimska, Guzaj je tu!« Izpustil je kljuko, se zasukal bliskovito kot mladenci s težo 42 kg in bežal po hodniku naprej, saj sam ni znal prav kam se hoče skriti pred tolovajem, ki mu je bil koj za petami. Hodnik je končal v stranišče, ki je bilo in je še, štirioglati

lesena škatla, ki je pritrjena z žrebli na zunanjo stran drugega nadstropja, polovica gradu je porušena. Pritrditev prepotrebne prostora je bila preračunana le za težo ene osebe, in ne dveh. Pregarjani ni utegnil, zapahnuti za seboj nekako obešenih straniščnih vrat, že ga je dušil Guzaj z obema rokama za vrat in ga hotel potegniti na precej širok ter prostoren hodnik, kjer bi se naj pomenila ter napravila obračun. Usoda je hotela drugače. Pod težo dveh ruvajočih se možakov so žrebli v steni drugega nadstropja popustili in straniščni zaboj je smuknil z obema borcema po steni navzdol ter priletel na srečo ne na trda tla — na gnojišče! Župnik se je zakopal v gnoj precej proč, Guzaj se je zasadil s škatlo vred precej globoko v gnojno brozgo in bi se ne bil sam nikdar izmotal iz gotove smrti. Že v drugič od strahu šibanj fajmošter je priletel bolj na trdi gnoj brez vsake poškodbe in bil hitro na nogah.

(Dalje sledi.)